

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

jaro 2022

časopis Západočeské univerzity v Plzni

Milé čtenářky, milí čtenáři,

jarní číslo časopisu ZČU, které právě otevíráte, vypadalo původně jinak. Co v něm nebylo, je asi každému jasné. Ilustrace na obálce říká vše. Život mívá smysl pro velmi trpkou ironii. „Na co nechcete zapomenout, když čekáte návštěvu?“ ptal jsem se v první verzi úvodníku s tím, že stejně jako většina lidí chce být také Západočeská univerzita příkladným hostitelem. „Návštěvy se sluší přivítat, pohostit, zajistit jim nocleh, zábavu, zkrátka se o ně postarat...“ zamýšlel jsem se a lákal vás ke čtení textu o kolejích.

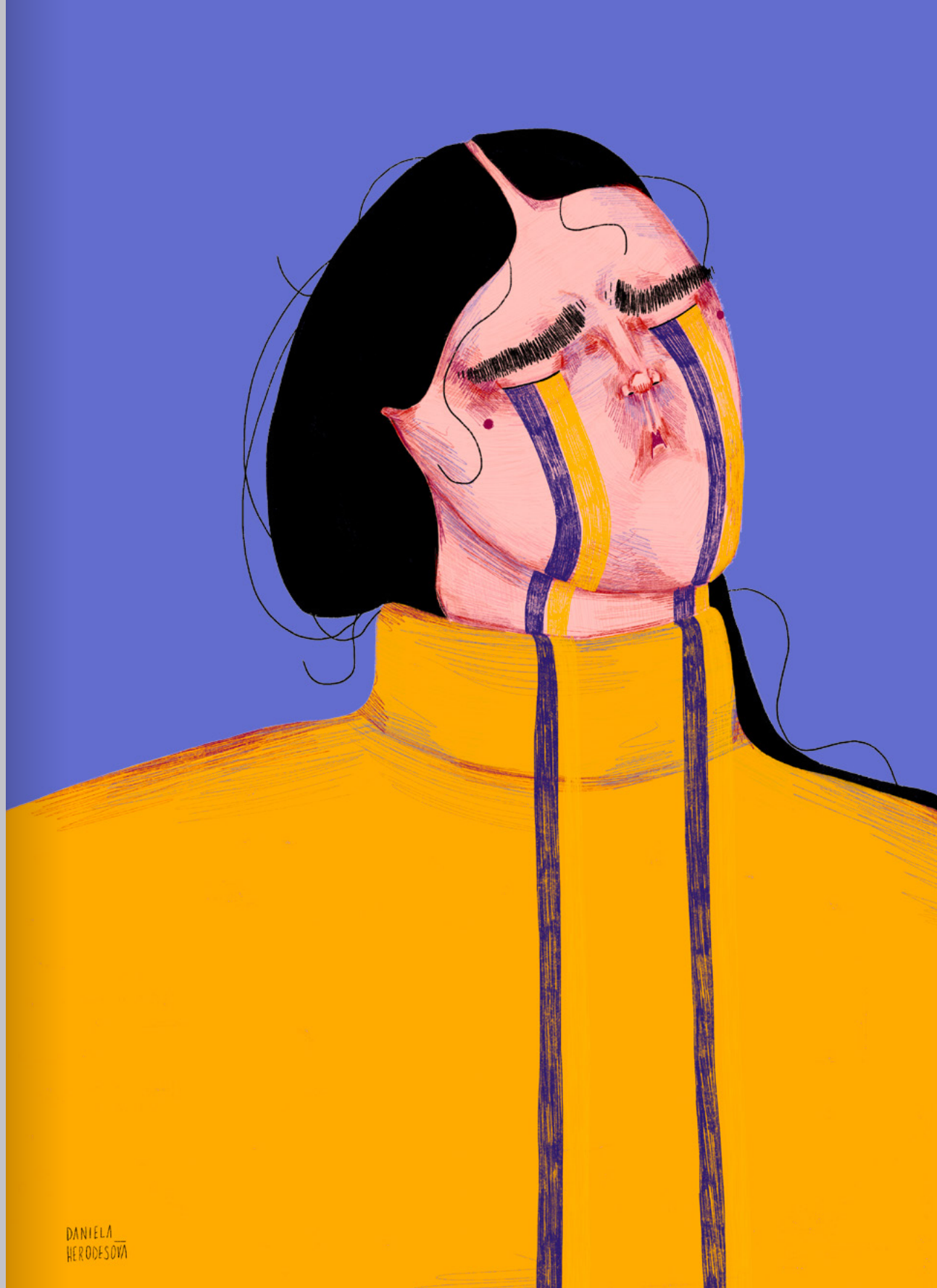
A potom 24. února ráno začala invaze na Ukrajinu, výstižně nazývaná Putinovou válkou. Co následovalo, všichni dobře víme. Ukrajínští uprchlíci, kteří dorazili i do Plzně a získali azyl i u nás, jsou úplně jiní hosté, než o jakých jsem psal. Nepřijeli natěšení, ale vyděšení. Utíkali doslova o život a doufali, že se vůbec někdy budou moci vrátit zpět.

Na tom, že chceme být dobrým hostitelem, se ale nic nemění. Víme, že se u nás uprchlíci nikdy nemohou cítit jako doma. Chceme ale, aby se tady cítili bezpečně a dobře, aby věděli, že na ně myslíme. Každému našemu studentovi či zaměstnanci, který k tomu jakkoliv přispívá, děkujeme.

A navzdory všemu, co se právě děje, přejeme příjemné čtení.

Za redakci
Pavel Korelus

Ilustrace: MgA. Daniela Herodesová,
absolventka ateliéru Ilustrace
Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara →

DANIELA
HERODESOVÁ

ZČU je s Ukrajinou

V den, kdy ruská vojska zaútočila na Ukrajinu, zavlála v kampusu Západočeské univerzity ukrajinská vlajka. „Jednoznačně odsuzujeme vojenský útok Ruské federace na Ukrajinu a chceme vyjádřit solidaritu všem občanům Ukrajiny, včetně studentů a akademiků, ať už na ukrajinském území, nebo žijícím v České republice,“ uvedl jménem vedení univerzity rektor Miroslav Holeček. Západočeská univerzita zřídila pro své ukrajinské studenty a zaměstnance e-mailovou linku podpory info4ua@service.zcu.cz, na niž se mohou obracet, a prohlásila, že je připravena přijmout ukrajinské studenty a akademiky, kteří se v důsledku konfliktu dostali do obtíží. ●

Inauguraci děkana hostilo studio Multilab

Od 16. ledna má Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara nového děkana. Jeho zakladatele Josefa Mištera vystřídal jediný navržený kandidát, dosavadní proděkan Josef Aubrecht. Akademický senát Sutnarky zvolil Aubrechta v září loňského roku, jeho čtyřleté funkční období oficiálně začalo 16. ledna a zbývalo jen slavnostní uvedení do funkce – inaugurace, již 18. února hostilo fakultní studio Multilab. Vojtěch Aubrecht působí na fakultě jako pedagog od roku 2008. Od roku 2012 vede ateliér Užité fotografie. ●

Studenti plzeňských vysokých škol podpořili své kolegy v Bělorusku

Prostřednictvím fotografií a podpisů vyjádřili studentky a studenti svoji podporu studentům a akademikům v Bělorusku. Zapojením do štafety 11+1, která od loňského podzimu putuje po českých vysokých školách, chtějí také upozornit na perzekuce, jimž akademická sféra v Bělorusku čelí. „Bohužel i dnes stále existují země, kde je akademická, tvůrčí a politická činnost nejen studentů omezována vládnoucí elitou. Jednou z těchto zemí je i současné Bělorusko, kde bylo v listopadu 2020 zatčeno 11 vysokoškolských studentů i se svou profesorkou. V současné době jsou bohužel stále drženi v běloruském vězení,“ připomíná Dominik Schejbal, předseda Akademického spolku studentů politických věd, který plzeňskou část Štafety 11+1 organizoval. V rámci projektu 11+1 se tak v Plzni spojilo devět studentek a studentů Západočeské univerzity v Plzni (ZČU) a dvě studentky Lékařské fakulty v Plzni Univerzity Karlovy (LF UK), aby fotografiemi s portréty zatčených a prostřednictvím osobních vzkazů a podpisů vyjádřili svou účast nejen svým běloruským protějškům, ale i jejich rodinám, přátelům a všem, kteří jsou pro své politické názory nebo svou akademickou práci v Bělorusku perzekuováni. Za akademiky projekt podpořila Alena Pařízková z katedry sociologie Fakulty filozofické ZČU. ●

Lyžaři ze ZČU vybojovali medaile a prodloužili 18 let trvající sérii úspěchů

Lyžařská aréna v Novém Městě na Moravě hostila od 18. do 20. ledna Akademické mistrovství ČR v běhu na lyžích. Západočeskou univerzitu vyrazilo na Vysočinu reprezentovat trio závodníků – Barbora Beroušková za Fakultu pedagogickou, Martin Vlček za Fakultu ekonomickou a Martin Kočandrle za Fakultu elektrotechnickou. Všichni jsou závodníci Sport clubu Plzeň. A ačkoliv byla výprava malá, v konečném účtování byla velmi úspěšná. V závodech na 5 a 10 km vybojovali Martin Kočandrle a Barbora Beroušková shodně bronzovou medaili, druhý den nastupovali reprezentanti ZČU jako jedni z favoritů do smíšené štafety a získali stříbro a při vytrvalostním závodu s hromadným startem v poslední den her si na 20kilometrové trati dojel pro stříbro opět Martin Kočandrle. Všichni tři studenti se tak postarali o prodloužení 18 let trvající série úspěchů. ZČU totiž na mistrovství od roku 2003 získala každý rok alespoň jednu medaili. ●

Kniha připomíná a vyzdvihuje práci studentů v první linii

V první linii: nelékaři v době koronavirové je všerhající název knihy, kterou vydala Fakulta zdravotnických studií jako poklonu a poděkování svým studentům a jako připomínku jejich velkého nasazení obzvláště během první vlny pandemie covidu-19. Napsala ji proděkanka Alena Lochmannová, etnoložka zaměřující se mimo jiné i na otázky medicínské antropologie. Do knihy vybrala to nejdůležitější, co zaznělo během čtyř desítek rozhovorů se studenty, kteří doplňovali chybějící stavy zdravotníků na lůžkových odděleních, v odběrových stanech, ve zdravotnické záchranné službě i v laboratořích, šli roušky nebo pomáhali seniorům. „Věřím, že tato publikace bude důležitou připomínkou nejen těžké doby, ale i odvahy jedinců, kteří reprezentují desítky dalších studentů naší fakulty s podobnými zkušenostmi,“ říká v předmluvě publikace děkan fakulty Lukáš Štich. ●

Geomatici a informatici vytvořili technologii pro zpracování téměř 200 let starých katastrálních map

Jak vypadala vaše obec v 1. pol. 19. století, kudy vedly cesty a jak se kde říkalo? Odborníci z Fakulty aplikovaných věd vytvořili ve spolupráci s firmou Gepro technologii a softwarové nástroje pro zpracování a souvislé zobrazení katastrálních map z let 1826–1843. K vidění budou na webu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. Originální mapy stabilního katastru jsou zcela unikátní sadou map velkých měřítek, které byly v českých zemích vyhotoveny v letech 1826 až 1843. Jde o rukopisné mapy v měřítku 1:2880, které se po dokončení litograficky reprodukovaly. První z tiskových kopií byla vždy uložena ve Vídni jako kontrolní exemplář, tzv. císařský povinný otisk. Ostatní kopie se používaly k běžné práci. Jednotně je v nich na 49 967 mapových listech zmapováno 12 696 katastrálních území. Celková rozloha zmapovaného území, která činí 7 932 800 ha, byla pokryta 15 359 513 parcelami. Odborníci z katedry geomatiky pod vedením Václava Čady a jejich kolegové z katedry informatiky a výpočetní techniky v čele s Pavlem Králem zajistili s využitím metod umělé inteligence a strojového učení automatickou detekci mapových listů a vše, co je nutné pro vytvoření souvislého zobrazení takzvaných ostrovních map stabilního katastru. ●

→ Nové technologie – výzkumné centrum **STOVKY ŽÁKŮ A UČITELŮ POZNÁVALY TERMOKAMERY**

Za uplynulý rok se v rámci projektu institutu NTC, neziskové organizace Elixír a Fakulty pedagogické dostalo do škol 76 termokamer, přičemž proškolení bylo přes 240 pedagogů a více než 2200 žáků. Nápad na využití termokamer ve výuce se pod názvem Termovize do škol zrodil v roce 2019 a za účelem výroby inovativních výukových pomůcek byl založen univerzitní spin-off TIMI CREATION, s.r.o. ●

→ Fakulta designu a umění L. Sutnara **ARTCAMP JE ZPĚT**

Mezinárodní letní škola umění ArtCamp se vrací po dvouleté pauze způsobené pandemií. Ateliéry Sutnarky, ale i prostory DEPO2015 a pražského Centra současného umění DOX

ožijí uměleckými kurzy pro veřejnost. Na výběr bude široká škála témat od přípravy na talentové zkoušky se zahraničními umělci. ArtCamp se uskuteční 11. – 29. 7. 2022, další informace najdete na www.fdu.zcu.cz/artcamp. ●

→ Fakulta ekonomická **MASARYKOVA OBCHODNÍ AKADEMIE RAKOVNÍK SE STALA FAKULTNÍ ŠKOLOU FAKULTY EKONOMICKÉ**

Koncem zimního semestru podepsali zástupci Masarykovy obchodní akademie Rakovník s vedením Fakulty ekonomické smlouvu o spolupráci. Díky ní získala rakovnická akademie statut fakultní školy a oběma stranám se tak otevřely možnosti užší a intenzivnější spolupráce. Smlouva například umožní přítomnost středoškoláků na výuce a akcích Fakulty ekonomické, vzdělávací přednášky, vzájemnou propagaci nebo výměnu zkušeností a příkladů dobré praxe. ●

→ Ústav jazykové přípravy **HOSTUJÍCÍ PROFESOR NA ÚSTAVU JAZYKOVÉ PŘÍPRAVY ZČU**

Na pozici hostujícího profesora přivítal v lednu Ústav jazykové přípravy Donalda Charlese Kiralyho. Na německé Johannes Gutenberg-Universität Mainz se Don Kiraly věnoval výuce cizích jazyků a překladatelskému výcviku z pozice titulárního profesora, do Plzně dorazil, aby zde vedl výzkumný tým zaměřený na autentický jazyk. Akademičtí pracovníci vysokoškolského ústavu tak získali výraznou podporu v podobě zkušeného výzkumníka, citovaného jak v oblasti translatologie, tak v didaktice cizích jazyků, kterou obohatí přístupem známým pod názvem SLE - Scaffolded Language Emergence. ●

→ Fakulta zdravotnických studií **PSYCHOHYGIENA ANEB JAK SE RADOVAT V OKAMŽICÍCH (NE)RADOVNÝCH**

Fakulta zdravotnických studií ve spolupráci s Oddělením koncepce celoživotního

a distančního vzdělávání vydala publikaci k často přehlíženému tématu psychohygiény. Příručka reaguje na období, kdy si většina z nás uvědomila, že pečovat o duševní zdraví je prvním krokem ke zdraví tělesnému, navazuje na úspěšný kurz pro zaměstnance ZČU a nabízí možné techniky psychohygiény, které lze jednoduše přijmout do vlastního života. Techniky nejsou časově náročné a jejich pestrý výběr by měl ocenit každý, kdo se rozhodne efektivně pracovat na své vlastní psychické pohodě. ●

→ Fakulta aplikovaných věd **VÝZKUMNÉ CENTRUM NTIS SE PŘEDSTAVUJE V NOVÝCH VIDEÍCH**

Na YouTube kanále výzkumného centra NTIS se objevila série českých i anglických videí, v nichž vědci představují široké veřejnosti své výzkumné aktivity i centrum samotné. Osmnáct videí pojednává o vybraných výzkumných skupinách, jejich současnosti jsou rozhovory, záběry laboratoří i jednotlivých aktivit, které jsou s danou výzkumnou činností spjaty. Natáčení se zúčastnilo osmdesát vědců včetně ředitele NTIS Pavla Nováka a děkana Fakulty aplikovaných věd Miloše Železného. ●

→ Fakulta právnická **V ČELE NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU STANUL KAREL ŠIMKA**

V pořadí třetím předsedou novodobého Nejvyššího správního soudu se v únoru stal Karel Šimka, absolvent a zároveň pedagog Fakulty právnické. Plzeňský rodák na fakultě od roku 1998 externě vyučuje. V letech 2000 až 2005 na ZČU působil a od počátku roku 2010 opět působí v různých akademických funkcích, nyní jako člen vědecké rady fakulty. Ve funkci vystřídal Michala Mazance, kterému k 31. prosinci loňského roku funkce předsedy zanikla, protože dosáhl věkové hranice 70 let. ●

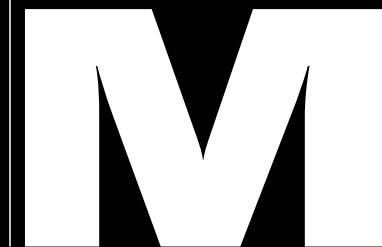
→ Fakulta pedagogická **NEJLEPŠÍ CHEMICI A FYZICI SE UTKALI V PLZNI**

V prvních měsících roku 2022 byla Fakulta pedagogická dějištěm dvou celostátních kol olympiád. Na přelomu ledna a února to byl 58. ročník národního kola Chemické

olympiády, která se v Plzni konala vůbec poprvé. Na soutěž těch nejnadanějších středoškolských chemiků pak v březnu navázalo celostátní kolo Fyzikální olympiády. Fakulta pedagogická těmito akcemi rozvíjela svou tradiční práci s talenty nejen v našem regionu. ●

→ Fakulta filozofická **ČESKOSLOVENSKÝ CHURBAN NABÍZÍ NOVÝ POHLED NA MNICHOV**

Reakce židovského tisku na mnichovskou dohodu a počátek nacistické okupace Čech, Moravy a Slezska podrobně mapuje nová kniha odborného asistenta Zbyňka Taranta z katedry blízkovýchodních studií. Publikaci s celým názvem Československý churban – Mnichovská dohoda a druhá československá republika optikou sionistického jišuvu v Palestině (1938–1939) můžete zakoupit na e-shopu Západočeské univerzity. ●

NA NOC I NA CELÝ ROK

Koleje Západočeské univerzity

Zateplení, výměna všech oken, rozvodů, obnova sociálního zařízení, vnitřního vybavení. Pokud se taková rekonstrukce týká běžného rodinného domu, může trvat pár měsíců. Když ale jde o jednu z největších kolejí Západočeské univerzity, zaberou nákladné práce i rok a půl. Je to případ sedmipatrového paneláku s adresou Máchova 20, jehož zkrášlovací kúra se v době vydání tohoto čísla chýlí ke konci.

text: **Pavel Korelus**
foto: **Roman Muchka**

Pro Správu kolejí a menz ZČU Máchova rozhodně neznamena poslední letošní práce. V tomto roce totiž zkrásní i další koleje tak, aby se v nich dobře bydlelo nejen studentům, ale také hotelovým hostům. Podívejme se na ně blíže.

Komfort pro studenty

Rekonstrukce kolejí Máchova 20 odstartovala v září 2020 a původně měla skončit letos v únoru, nicméně ji zbrzdila covidová pandemie. Téměř vše už sice bylo hotovo, ale zpozdila se dodávka požárních ventilů, bez nichž stavbu nebylo možné zkolaudovat. Z únorového

termínu se tak stal květnový, který už ale bude definitivní. Pak se do Máchovy budou moci vrátit studenti, a pokud mezi nimi budou také pamětníci, kolej možná ani nepoznají. Její kapacita sice rekonstrukcí klesla ze 449 lůžek na 391, ale o to více se zvýšil komfort. Pokoje už nově budou pouze jedno- nebo dvoulůžkové a všechny se sociálním zařízením, tedy ty, o něž mají studenti největší zájem. V neposlední řadě studenti určitě také ocení dvě kuchyňky na každém patře.

Proměna Máchovy 20 vyšla na téměř 106 milionů korun bez DPH. Ze 60 procent se na ní podílelo ministerstvo školství, jehož dotace má Západočeské univerzitě

pomoci také s rekonstrukcí sousední, prakticky totožné koleje Baarova 36 s 382 lůžky, která už je také v plánu. „Bude se rekonstruovat ve stejném rozsahu,“ říká ředitel Správy kolejí a menz Petr Jícha.

Jedna univerzita, deset kolejí

Západočeská univerzita v Plzni dnes nabízí ubytování celkem na deseti kolejích s více než 2600 lůžky. Největší kapacitu mají dva propojené devítipatrové paneláky Bolevecká 30–32 se 708 studentskými a 59 hotelovými lůžky. Následuje komplex tří paneláků Borská 53, kterému se podle původního účelu stále říká Armabeton a kde najdeme 563 lůžek, po něm zmíněná Máchova 20, dále dva čtyřpatrové domy Máchova 14–16 s 392 lůžky, Baarova 36 a nejmenší Klatovská 200 se 155 lůžky, kde jsou také čtyři bezbariérové pokoje.

Kromě Máchovy 20 vloni Západočeská univerzita investovala do kolejí zhruba sedm milionů korun. V Máchově 16 se tak mohl zrekonstruovat byt pro studenty, Boleveckou 30–32 vylepšila úprava interiéru vrtánice, výměna stoupaček včetně kanalizačních svodů, rekonstrukce koupelen, chodbového osvětlení a výměna protipožárních dveří, která se týkala i koleje Borská 53. Na Borské se navíc instalovaly žaluzie do oken a ve všech kolejích se průběžně malovalo tam, kde to bylo nejvíce třeba.

Komfort i pro veřejnost

Kromě studentských pokojů jsou vyhledávané také pokoje pro veřejnost, které má momentálně k dispozici jen Bolevecká 30–32. Nabízí 48 dvoulůžkových hotelových pokojů, jeden trojlůžkový a dva čtyřlůžkové, přičemž pokoje mohou mít sociální zařízení vlastní, ale i společné na chodbě, mohou mít televizi, ale také nemusí. Stačí si vybrat. S otevřením zrekonstruované Máchovy 20 se nabídka hotelového ubytování na univerzitě ještě zvýší, neboť v budově vzniklo osm jednolůžkových pokojů s vlastním sociálním zařízením a osm dvoulůžkových se společným sociálním zařízením vždy pro dva z nich. Samozřejmostí je Wi-Fi připojení. „Předpokládáme, že je otevřeme v červnu,“ pokračuje ředitel Správy kolejí a menz a dodává, že v letních měsících se může veřejnost za zvýhodněnou cenu ubytovat také na uvolněných studentských pokojích.

Jídlo, pití, sport

Studentům i hotelovým hostům nabízejí koleje Západočeské univerzity příjemné prostředí, které nekončí u ubytování. Například v přízemí koleje Bolevecká funguje od prosince loňského roku znovuotevřené Bistro

Bolevecká. Od původního nájemce přebral prostory nově, bistro se dočkalo rekonstrukce, moderního vybavení i obměny sortimentu a láká na obědy, svačiny, na posezení nad kávou při rozhovoru nebo třeba při učení. Spíše na zábavu a nápoje než na jídlo se soustředí také tři vysokoškolské kluby, které v budovách kolejí sídlí. Jaké výhody to nabízí studentům, bavícím se dlouho do noci, asi nemusíme popisovat. Můžeme ale vyjmenovat zmíněné kluby. Klub Ucho sídlí na Bolevecké, klub Studna s dlouhou tradicí od osmdesátých let najdou studenti v Máchově ulici a třetí klub Bastila v areálu na Borské.

Daleko od kolejí nemusí chodit ani ti, kteří si chtějí po dlouhé noci protáhnout tělo. Na Bolevecké najdou venkovní hřiště, tělocvičnu i posilovnu, venkovní hřiště je v Máchově, kde se pro zajímavost nachází i hudební zkušebna, a ze všech nejnovější kolejní sportoviště s tartanovým povrchem slouží na Borské 53.

Jak se shání ubytování?

Kapacita kolejí Západočeské univerzity bývá v posledních letech vždy maximálně využita. Poptávka sice nabídku před začátkem akademického roku většinou převyšuje, nicméně počítá se s tím, že ubytování shánějí i studenti, kteří se kromě plzeňské přihlásili ještě na jinou vysokou školu, budou si vybírat, kam nakonec půjdou, a počet zájemců se tím sníží.

V září 2021 bylo třeba kvůli inflaci mírně navýšit cenu kolejného, které se upravovala naposledy začátkem roku 2019. Podle typu pokoje se tak ceny zvedly o šest procent a kolejné se nyní pohybuje od 2 380 Kč měsíčně za čtyřlůžkový pokoj se sdíleným sociálním zařízením do 3 920 Kč za ubytování na dvoulůžkovém pokoji, který má sociální zařízení i kuchyňku vlastní.

Rok 2022

Co se týče investic do kolejí, je výhled na letošní rok podle Petra Jíchy podobný tomu loňskému. Vše, co se bude dít, se bude dít pro zvýšení komfortu ubytování. „Předpokládáme investice ve výši zhruba 5,5 milionu korun, které budou zahrnovat dokončení výměny stoupaček a kanalizačních svodů a rekonstrukce koupelen na koleji Bolevecká 30–32, dokončení oplocení areálu včetně vjezdové brány a instalování žaluzií do oken na jižní straně budov na Bolevecké,“ dodává ředitel. Studentům, zaměstnancům i hostům, kteří na kolejích Západočeské univerzity stráví letos či v budoucnu třeba jen jednu noc nebo celý akademický rok, přejeme příjemný pobyt! ●

Zrekonstruovaná kolej Máchova 20 je teď komfortnější než bývala. Nově už v ní jsou pouze jedno- či dvoulůžkové pokoje, všechny se sociálním zařízením. Právě o takové mají studenti největší zájem.

Open book zkoušení má výhody, ale je náročnější a méně motivovaným studujícím může i uškodit

text: **Pavel Korelus**
foto: **Roman Muchka**

Kromě rozmachu distanční výuky objevují pedagogové a pedagožky také další metody, které mohou fungovat v době pandemie i po ní. Jednou z nich je open book exam (OBE)*, která sice ještě nemá český ekvivalent, ale ve světě je známá už přes půl století a na několika tuzemských, především vysokých školách se s ní setkat lze. Mohla by to být spolehlivá forma dálkového zkoušení, kterou v současnosti školství hledá? Manželé Anastasija a David Frantovi z Fakulty pedagogické Západočeské univerzity v Plzni se spolu s kolegyní Jaroslavou Novákovou při svém výzkumu zabývali nejen touto otázkou, ale metodou OBE celkově.

Překvapilo mě, že metoda OBE není vlastně žádná žhavá novinka, která vznikla teď v souvislosti s pandemií, ale že má kořeny podstatně hlouběji.

Anastasija Franta: Podařilo se nám ji dohledat v člancích z 50. let minulého století. Možná existují i dřívější záznamy, ale první, který jsme našli my, je z roku 1958. Máte ale pravdu, že diskuze o této metodě se otevřely právě teď během pandemie, kdy jsme potřebovali narychlo vytvořit nějaký způsob zkoušení na dálku.

Jak jste si při výzkumu rozdělili práci?

David Franta: Moje žena měla na starosti teoretickou část, rešerše manuálů a studií univerzit především z anglosaského světa, ale i z jiných zemí, jako je Indie nebo Rusko, paní doktorka Nováková prováděla řízené rozhovory se studenty učitelství pro 1. stupeň ZŠ, já praktickou část, tedy řízené rozhovory s absolventy a zaměstnanci ZČU. Z mých deseti respondentů bylo devět absolventů Západočeské univerzity, kteří

*

OBE je takový typ zkoušky, při němž studenti a studentky mohou používat povolené pomůcky, tedy opak klasických, běžných zkoušek označovaných jako closed book exam (CBE). Studující při OBE někdy vědí den i více dopředu, jakou otázku se mají naučit, mají čas na přípravu a při samotné zkoušce si pak pomáhají knihami, internetem i vlastními poznámkami.

po studiu zůstali na univerzitě působit jako vyučující nebo našli uplatnění jinde než na univerzitě, ale zůstali ve svém oboru.

Znali metodu OBE?

DF: Našli se i tací, kteří ji aplikovali při zkouškách už před pandemií. A někteří docela úspěšně. Jeden z respondentů uvedl, že se k ní propracoval sám, intuitivně, aniž by o ní cokoliv odborného četl. Trvalo mu to osm až deset let. Zkoušky dělá tak, že je vlastně tvoří dva testy, přičemž v jednom z nich užívá metodu OBE, test je časově omezený a zkoumá dovednosti studenta, zatímco druhý test je časově neomezený a je při něm užita metoda CBE, která zase zkouší studentovy znalosti.

Když metodu OBE popíšu krátce tak, že zkoušený student má u sebe nějakou pomůcku a nemusí všechno vědět z hlavy, není to velké zjednodušení?

AF: Je to nejpoužívanější forma takové zkoušky. Může se konat prezenčně, jak jste ji popsal, kdy student má u sebe jakékoliv pomůcky, které mu učitel povolí, ale za určitých podmínek se může konat také distančně. Tam je otázkou, jestli studentovi učitel povolí používat internet. Existují ale i jiné formy OBE, které se v praxi používají na několika světových univerzitách, například v Exeteru, na Harvardu, v Ontariu nebo Sydney. První z nich je questions released, při níž vyučující posílá studentovi předem soubor otázek, on si je může doma v klidu prozkoumat a následuje zkouška, při které žádné pomůcky nemá. Jinou formou je take home exam, při které student dostane většinou jeden den před zkouškou jednu konkrétní otázku, na kterou se připraví, a druhý den opět odpovídá bez pomůcek.

Mohlo by se zdát, že oproti běžnému zkoušení, při kterém se student nebo studentka naučí všechno a čeká, nač se ho učitel zeptá, je tato metoda jednodušší.

AF: Existují studie názorů studentů na metodu OBE před zkouškou a po zkoušce. Studenti opravdu předpokládali, že pro ně taková zkouška bude snadnější i z psychologického hlediska. Mysleli si, že při ní budou klidnější a nebudou se cítit pod tlakem, ale po zkoušce se ukázalo, že takový pocit měla jen menšina z těch, kteří u zkoušky uspěli. Někteří vědci si to vysvětlují tím, že když studenti vědí předem, že se zkouška uskuteční jako open-book, tak nechodí na hodiny, chybějí, nepamují, co by měli, v domnění, že přijdou na zkoušku a v knize si vše rychle dohledají.

Tak to ale není.

AF: Jedna z univerzit, na které jsme se zaměřili, na to upozorňuje přímo v instrukcích k open book: Čím více pomůcek si přinesete, tím hůře dopadnete. Bude to pro vás velká ztráta času, pokud nemáte správný způsob vyhledávání a neudělali jste si systematické poznámky.

DF: Jak se u mnohých respondentů ukázalo, metoda open book je náročnější v tom ohledu, že se zaměřuje spíše na ty praktické dovednosti. Příkladem může být absolventka Fakulty právnické, která musela v rámci svého studia napsat případovou studii, dostala určitý stanovený limit a měla k dispozici zákoníky a další odbornou literaturu. Napsat takovou studii tedy vyžadovalo dovednost a respondentka se nám svěřila, že to pro ni sice byla velmi neobvyklá forma zkoušky, ale s ohledem na studium práv to pro ni zároveň byla zkouška smysluplná, protože se při ní případovou studii opravdu psát naučila. Zkouška opravdu ověřila její dovednost, kterou potom jako právnička už ve firmě užila.

AF: Otázky při OBE jsou většinou těžší a komplikovanější než na obyčejné zkoušce. Když jsem ji v takovém formátu skládala já sama, dostala jsem například otázku „Jaká tvrzení jsou pravdivá?“ a pak různá tvrzení A, B, C, která bylo třeba dohledat v různých zdrojích. Kdybych nevěděla, kde je mám dohledat a ověřit, přišla bych o spoustu času.

Na co konkrétně jste se při výzkumu ptali zaměstnanců a absolventů Západočeské univerzity?

DF: Byly to otázky typu: Jak probíhaly zkoušky na univerzitě? Měly podobu OBE, nebo CBE, popřípadě to byly oba formáty nebo jejich kombinace? Pokud jste dělali zkoušku OBE, u kterých předmětů to bylo? Doporučili

byste metodu open book exam, a pokud ano, tak ve kterých předmětech? Zdájí se vám zkoušky tohoto formátu relevantní ve vašem oboru?

A odpovědi?

DF: Výsledky takové menší sondy je sice těžké zobecnit, ale i tak jsme se dozvěděli zajímavé informace. Například to, že většina respondentů zažila jako studenti sice metodu closed book exam, ale jako vyučující už používali metodu OBE ještě před pandemií. Samozřejmě s různými výsledky. Jedna respondentka, učitelka německého jazyka, s ní má velmi dobré zkušenosti a domnívá se, že je třeba se otevřít moderním technologiím, a výuka i zkoušení by se podle ní měly odehrávat ve větší míře metodou open book. Respondent, o němž už byla řeč, který se k OBE propracoval sám postupně, se zase domnívá, že je však stále třeba respektovat individuality studentů, neboť někdo je schopnější se věci naučit nazpaměť, ale někdo zase dokáže při OBE kreativně pracovat.

Takže vyučující by mohl v rámci jedné skupiny studujících používat obě metody?

DF: Ano, i to může být cesta. Ovšem ve výzkumu jsme měli také respondenta, který má s open book velmi špatné zkušenosti. On při zkoušce stanovil stejná pravidla pro studenty Fakulty aplikovaných věd jako pro studenty Fakulty strojní a počítal s tím, že strojaři nebudou mít takové znalosti matematiky, které se u zkoušky předpokládaly, ale studenti aplikovaných věd je budou mít lepší a při zkoušce půjdou do hloubky a dosáhnou lepších výsledků. Jenže zjistil, že mezi oběma skupinami nakonec vůbec nebyl rozdíl. Studenti Fakulty aplikovaných věd do hloubky nešli, měli stejné výsledky jako strojaři a co do schopností se neposunuli tam, kam zkoušející předpokládal, že dojdou. Bylo to pro něj zklamání.

K čemu tam došlo?

DF: Studenti Fakulty aplikovaných věd mohli mít lepší znalosti než strojaři, jak učitel předpokládal, jenomže když se seznámili s metodou OBE, domnívali se, že nepotřebují větší přípravu, protože budou moci pracovat s pomůckou. Hlubší znalosti matematiky, které pravděpodobně mají, nedokázali při zkoušce zúčtovat. Učitel označil metodu OBE za v jistém slova smyslu pseudoliberalizaci nebo pseudodemokratizaci. Studentům by na jednu stranu rád vyšel vstříc, protože úroveň matematiky u vysokoškoláků je čím dál horší, ale teď

si pokládá otázku, jestli škola touto cestou může studenta, budoucího vědce, na povolání vůbec připravit. Ta otázka je namístě a je třeba říci, že sami vyučující musí zvážit, jakou metodu zvolit.

Takže individuální přístup, o kterém hovořil jeden z dotazovaných učitelů, by byl opravdu řešením.

DF: Schopnosti a potřeby studenta je potřeba zohlednit vždy. Musím ale dodat, že zmíněný respondent, který měl s OBE špatnou zkušenost, také řekl: „Něco pochopit znamená naučit se to nazpaměť.“ A já jako středoškolský učitel mu v tom dávám za pravdu, protože jsou věci, které pochopíte jen tehdy, když se je naučíte, jinak ne.

AF: To je pravda, ale teď žijeme v době, kdy je informací tolik, že žák ve škole má k učení více zdrojů, než jsme měli my. Kdyby se ale poctivý student připravoval na OBE tak, jak by měl, tedy s využitím hloubkového přístupu a podobně, měl by si vytvořit velké množství mentálních schémat, provázat jimi všechny informace mezi sebou a poté by měl vědět, kde jakou informaci dohledá. Tím pádem by si to vlastně i zapamatoval. V jedné studii, kterou jsme se také zabývali, byl výzkum, který zjistil, že studenti úspěšní při OBE byli úspěšní i při CBE. Pomáhala jim právě mentální schémata. Naopak to ale nefungovalo, protože studenti, kteří se jen učili nazpaměť, memorovali, už znalosti mezi sebou propojit nedokázali.

Jak naložíte s výsledky výzkumu?

DF: Studii plánujeme zaslat do jednoho pedagogického časopisu a výsledky budou zveřejněny také v dokumentu CRP projektu Metoda open book exam na vysoké škole, což bude dokument určený všem vysokým školám v České republice. ●

Rozhovor vznikl pro web Universitas.cz, kde najdete jeho nezkrácenou verzi.

Anastasija Franta, Ph.D.

narodila se v roce 1990 v Čerepovci (Vologodská oblast, Ruská federace) / působí jako odborná asistentka na katedře germanistiky a slavistiky Fakulty filozofické ZČU a jako externí pracovníce na katedře ruského jazyka Fakulty pedagogické ZČU / vystudovala ruský jazyk a literaturu na Filologické fakultě Lomonosovy univerzity v Moskvě / věnuje se historické gramatice ruského jazyka a slavistice / působila na Lomonosově univerzitě v Moskvě a na Univerzitě v Lublani

PhDr. Mgr. David Franta, Ph.D.

narodil se v roce 1989 v Klatovech / působí jako učitel českého jazyka a literatury, dějepisu a latiny na Gymnáziu Jaroslava Vrchlického v Klatovech a jako odborný asistent na katedře českého jazyka a literatury Fakulty pedagogické ZČU / vystudoval bohemistiku a učitelství českého jazyka a literatury a dějepisu pro SŠ na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a teorii vzdělávání v bohemistice na Fakultě pedagogické ZČU / věnuje se didaktice českého jazyka, slohu a literatury pro SŠ, české literatuře 19. století a regionalismu Klatovska

Zčásti osobně, zčásti online, zčásti takzvaně hybridní formou přivítala 26. ledna Západočeská univerzita zájemce o studium a univerzitní prostředí vůbec. Konal se totiž další Den otevřených dveří. Od rána byl program v režii všech devíti fakult, které se veřejnosti představily, večer za akcí udělal tečku živý přenos z ateliéru Multilab Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara. Web www.dod.zcu.cz, kde kromě záznamu tohoto vysílání najdete spoustu informací o studiu na ZČU včetně videí se studenty, jež vznikla speciálně pro Den otevřených dveří, funguje dál.

Představujeme Etickou komisi pro výzkum

text: **Pavel Korelus**

Západočeská univerzita v Plzni má od 1. prosince vlastní Etickou komisi pro výzkum. Pětičlenná skupina odborníků napříč univerzitou může nyní posuzovat výzkumné projekty tak, aby jejich účastníci měli jistotu, že je vše v souladu s etickými standardy.

Kdy bude komise vydávat stanoviska? Kdykoliv to bude třeba. S podněty na posouzení mohou přicházet zaměstnanci či studenti – předkladatelé projektů, ale stejně tak může komise jednat i z vlastní iniciativy. Jedno ale musí být vždy společné. Výzkum se musí týkat lidí, respektive „lidských subjektů“, ať už jde přímo o práci s nimi, nebo třeba o nakládání s biologickým materiálem lidského původu.

Etická komise pro výzkum vznikla na Západočeské univerzitě v Plzni z podnětu prorektora pro výzkum a vývoj Luďka Hynčíka. Univerzita se tak ocitá v pestré, stále se rozrůstající společnosti vysokých škol, které už tento orgán mají, jako jsou Univerzita Karlova, Ostravská univerzita, Univerzita Hradec Králové, Vysoká škola ekonomická, Masarykova univerzita, Vysoké učení technické v Brně a další.

Někde stačí jedna celouniverzitní komise, jinde potřebují mít fakulty své vlastní. Ač by se to totiž mohlo zdát, etika výzkumu se netýká jen lékařských fakult. A právě univerzity, jako je ta plzeňská, to vědí.

Podle prorektora Hynčíka dnes na této multioborové škole s technickými, humanitními i zdravotnickými obory není součástí, která by služeb komise někdy nemohla potřebovat. Ačkoliv univerzita dříve využívala externí komise, například Lékařské fakulty Univerzity

Karlovy, požadavků na posouzení stále přibývalo a potřeba mít vlastní byla stále větší. „Na rozdíl od klasické etické komise, kterou už Západočeská univerzita v Plzni má, nám etická komise pro výzkum opravdu chyběla, protože řada výzkumných směrů se lidskými subjekty nebo biologickým materiálem zabývá a již od plánování výzkumného záměru je potřeba prověřit, že bude vše v pořádku. Druhá věc je, že schválení etické komise pro výzkum je důležité i pro šíření výsledků,“ říká.

Komise má široký profesní záběr. Její předsedkyní se stala proděkanka Fakulty zdravotnických studií Alena Lochmannová, místopředsedou proděkan pro vědu Fakulty elektrotechnické Jiří Hammerbauer. Zbýlými třemi členy pak jsou za výzkumné centrum NTIS Fakulty aplikovaných věd Zbyněk Tonar, který působí také v Biomedicínském centru plzeňské Lékařské fakulty Univerzity Karlovy, dále vedoucí katedry psychologie Fakulty pedagogické Dana Buršíková a proděkanka Fakulty právnické a vedoucí katedry finančního práva a národního hospodářství Petra Hrubá Smržová.

Výzkumníci by se měli naučit, kdy je stanovisko komise třeba mít. „Pokud se při projektu zabývájí člověkem, měli by s tím počítat, aby je požadavek na schválení etickou komisí nepřekvapil například ve chvíli, kdy už výstupy nabídnou některému odbornému časopisu,“ dodává prorektor Hynčík. ●

Text vznikl pro web Universitas.cz, kde najdete jeho nezkrácenou verzi.

Vědkyně z Fakulty strojní vede mezinárodní tým, který vyvíjí materiál pro skladování vodíku

text: **Šárka Stará**

O vodíku se už řadu let hovoří jako o energetickém zdroji budoucnosti. Evropská zájmová skupina pro spolupráci s Japonskem (EIG Concert Japan) vypsal vloni výzvu zaměřenou na vývoj konkurenceschopné vodíkové technologie. Ze 32 projektových žádostí jich podporu získalo šest. Jediným úspěšným zástupcem Česka je vědkyně Ludmila Kučerová z Fakulty strojní Západočeské univerzity v Plzni.

Společně se svými plzeňskými kolegy a partnery ze Slovenské akademie věd a Univerzity v Kjóto se bude v rámci projektu EHSAL (Enhancement of Hydrogen Storage Properties of AlTiVCr Light Weight HiEntropy Alloys (HEA) by Ti₃C₂ - Mxene and Several Plastic Deformation) věnovat vývoji materiálu schopného pohlcovat vodík za co nejpříznivějších podmínek. Materiálem, v němž chtějí vědci vodík skladovat, by měla být směs kovových a kompozitních prášků vzniklých plastickou deformací lehkých slitin s vysokou entropií (high entropy alloys). „Velkou plastickou deformací kovového nebo kompozitního materiálu za studena se rozbije krystalová mřížka, a protože atomy nejsou ve svých obvyklých polohách, vzniká v materiálu místo, kde se mohou usadit atomy vodíku,“ vysvětluje plzeňská vědkyně. To, že při určitém zmenšování rozměrů roste schopnost kovových nebo kompozitních materiálů pohlcovat vodík, už podle ní některé výzkumy prokázaly. S myšlenkou využít tyto jevy v projektu zaměřeném na vodíkové technologie

právě na slitinách s vysokou entropií přišel bývalý kolega Ludmily Kučerové Zaid Ahmed Mohammed, který působil na ZČU v rámci projektu Mobility a těmto materiálům se již dříve věnoval.

„Chceme najít materiál, u kterého by pohlcování a uvolňování vodíku fungovalo při rozumných tlacích a teplotách. Naším cílem je tedy uložit co nejvíce vodíku při udržení co nejpříznivějších podmínek,“ přibližuje Ludmila Kučerová záměry tříletého předaplikačního výzkumného projektu, ve kterém chtějí vědci využít slitiny s vysokou entropií.

Jak říká Ludmila Kučerová, jde o slitiny, které jsou v materiálovém výzkumu hitem posledních několika let. Je v nich zastoupeno například pět prvků ve stejném nebo podobném atomárním množství. „V periodické soustavě prvků je přes padesát kovů, a když si představíte, že třeba vždy z pěti vybraných vytvoříte slitinu, přičemž jejich poměry nemusejí být ekvatomární, ale je možné je lehce upravit a dosáhnout tak lepších vlastností, tak máte najednou celý vesmír naprosto neprobádaných slitin,“ neskrývá nadšení vědkyně z Fakulty strojní.

Vyvíjený materiál by měl být také dostatečně lehký, aby se mohl využívat v aplikacích mobilních i stacionárních. Vhodný by tedy byl například jako zásobárna vodíku v dopravních prostředcích nebo třeba v domě s vlastním vodíkovým hospodářstvím, který si vyrábí vodík třeba ze sluneční energie. Podle Ludmily Kučerové by mohl mít například podobu prášku slisovaného do tablet. ●

Politolog Přemysl Rosůlek nechce jen předávat látku k nabífování

Nadšený badatel, oblíbený pedagog, zasvěcený komentátor. Tyto tři různé profese se spojují v osobě PhDr. Přemysla Rosůlka, Ph.D., politologa z Fakulty filozofické Západočeské univerzity. Představujeme vám ho jako zástupce jedné z nejmladších společenských věd a zároveň jako osobnost časopisu ZČU.

Jako politolog a občasný komentátor aktuálního politického dění v médiích je Přemysl Rosůlek veřejnosti znám svými jasnými názory a srozumitelnými výklady, jako badatel a vyučující se věnuje tématům nacionalismu a separatismu, vztahu mezi politikou a médiem a soudobým politickým teoriím. „Nejdůležitější pro mne je, abych studentům a posluchačům předal nikoliv látku jako předmět k nabífování, ale aby si osvojili schopnost témata promýšlet v širším kontextu, vnímat je z více úhlů pohledu a aby zároveň svůj vlastní postoj dokázali podpořit relevantními argumenty, a nikoliv jen pocíty či dojmy,“ říká.

Na katedře politologie a mezinárodních vztahů Fakulty filozofické ZČU působí jako garant magisterského oboru politologie. Kromě magisterských, bakalářských a doktorských studentů přednáší také posluchačům Univerzity třetího věku.

On sám vystudoval politologii na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, doktorát získal na Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a docentem se stal na Fakultě politických věd a mezinárodních vztahů Univerzity Mateja Bela v Banské Bystrici. Další zkušenosti nabíral například na Nuffield College Oxfordské univerzity, Akademii věd v Sofii nebo na Fakultě politických věd a veřejné správy Univerzity Babeş-Bolyai v rumunské Kluži.

Při studiích v Brně na Přemysla Rosůlka zapůsobili zejména tehdejší vedoucí katedry politologie a dnešní premiér Petr Fiala a již zesnulý Vladimír Čermák, vyučující tehdy dějiny politických teorií.

Především jej ale ovlivnil jeho otec: „Dálkově studoval lesnictví na vysoké škole v Brně. Byl jsem ještě malý a viděl jeho úsilí při práci a při třech dětech. Školu navíc musel dělat podruhé, když mu poprvé nebylo umožněno

dstudovat kvůli jeho otevřeně negativnímu postoji k invazi sovětských vojsk do Československa, který prezentoval před komisí při nástupu normalizace. Poznal jsem díky němu nejen nutnost píle a houževnatosti, ale měl vliv i na moji morálku a postoj k socialistickému zřízení. Ovlivnila mě také jeho knihovna plná knih o přírodě, lesnictví, filozofii a náboženství, v níž nechyběla ani významná díla české a světové beletrie a poezie včetně zajímavých titulů, které vycházely ve svobodnějších 60. letech.“

Že si s minulým režimem nerozuměl, dokládá vzpomínkami na rok 1989. „Jako středoškolaček na Václaváku a jako předseda stávkového výboru střední školy jsem se zúčastnil řady demonstrací, peticí a bytových seminářů i před listopadem. Na demonstraci jsem dostal ránu obuškem a jako na antisocialistického živla na mě byl dokonce záběr v propagandistickém pořadu Československé televize Maják. Podle možností jsem také šířil samizdat, jednou jsem byl i zatčen na hranicích, když jsem se vracel z festivalu Česko-polského přátelství ve Wroclavi,“ popisuje.

Na práci badatele je dnes pro Přemysla Rosůlka hlavní, aby byla pro společnost užitečná, alespoň do jisté míry originální a aby ho bavila. „Na samém začátku mé akademické dráhy mě výrazně ovlivnil konflikt v Makedonii, který se zrovna rozhořel, když jsem tam byl jako zcela čerstvý odborný asistent na letní škole. Nacionalismus, problematika etnických identit a separatismu je něco, co mě nepřestává fascinovat, i když se formy, kterými se tato problematika dá zkoumat, vyvíjí a proměňují. V současné době jsem se dostal například k post-multikulturalismu, nativismu, ale také k problematice různých sociálních motivací k tvorbě a šíření takzvaných fake news, nicméně u tématu identit pořád zůstávám,“ dodává. ●

→ Rubrika Zapisník studentů patří tvorbě studentů Západočeské univerzity v Plzni. Prostor zde dostávají jejich postřehy, úvahy, komentáře, recenze, básně... Tentokrát nás zaujal příspěvek z blogu Studentské otazníky Informačního a poradenského centra ZČU. Na tvorbě této rubriky se může podílet každý student. Svě příspěvky nám posílejte na adresu redakce-z@zcu.cz. Děkujeme!

Už to umíte? Zkouškové období z pohledu vyučujícího

text: Lukáš Houdek, Fakulta pedagogická

Kolega z právnické fakulty mi kdysi řekl, že zkouškové je úleva oproti semestru, kdy vyučující musí vést několikahodinové přednášky či semináře. Prý stihá i více publikovat. Dokonce tvrdil, že si nejvíce užívá zkouškové v zimním semestru, protože nastává po vánočním odpočinku. Nechápu, kde to vzal, a pokusím se vše vyvrátit hned v pěti bodech.

1. Být odpočatý po Vánocích není výhoda

Sice mám rád, když si mohu o víkendech a svátcích přispát (ano, kolegové z katedry biologie mě už upozornili, že to není zdravé, jelikož bych měl spát každý den stejně), ale o to horší je náraz do reality právě během zkouškového. Patřím mezi lidi, kteří si stromek nechávají doma, dokud můžou, a konflikt mezi zkoušením a pohledem na vánoční stromek, který uvidím, až přijdu z práce, ještě více umocňuje pocit nostalgie.

2. Proč sem přišel?

Někteří studenti prohlašují, že zkouška je od slova zkusit. Nebudu hodnotit, jak dalece ovládají slovotvorný rozbor. Jde o to mrhání časem. Chápu, že si chtěli očihnout situaci, ale stejně jako někteří lidé neumějí říct ne, nedokážou někteří studenti říci nevim. Na otázku poté dostávám od začátku celkem nesmyslnou odpověď, na kterou se neustále nabalují hezitační zvuky (takové to éééé), případně nic neříkající výpovědi. Mnozí se i rozhodnou, že vše řeknou ještě jednou, ale jiným způsobem. Pro lepší pocit asi. Pamatuju si studenta, který při rozboru Ostře sledovaných vlaků prohlásil, že Miloš Hrma byl ještě panic, dokonce dosud neměl sex. To by vás nenapadlo, že?

3. Proč tu jsem já?

Další část studentů naopak umí vše potřebné hned na první pokus, dokážou bez problémů hledat i souvislosti. Člověk si pak pokládá otázku, proč vůbec dnes vstával. Tito studenti mohli zkoušet místo něho. Super je aspoň ten pocit, že je komu co předávat.

4. Moucha na stěně

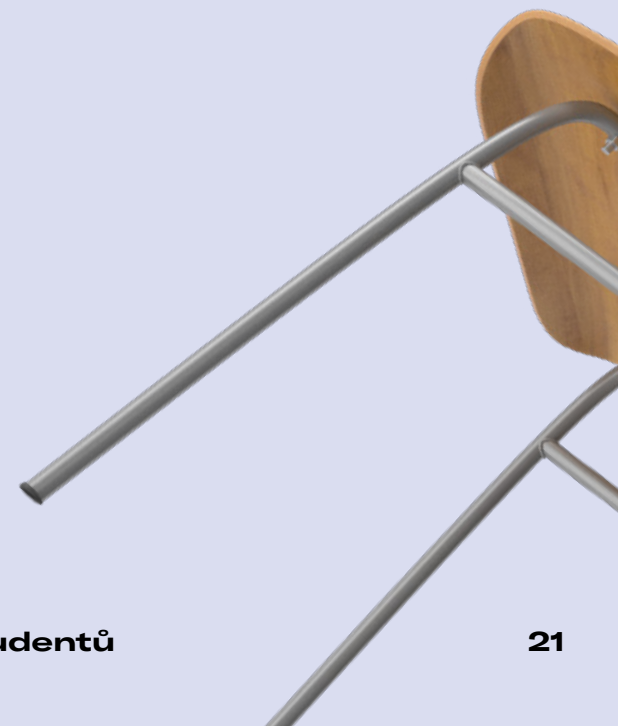
Pak tu máme zkoušené, kteří se naučili naprosto všechno. Ale opravdu naprosto. Pokud jsem během výuky požádal, ať někdo otevře okno, hned tuto informaci připišou ke Karlu Čapkovi, jehož Válku s mloky jsme zrovna rozebírali. Kvituji také to, že si zapsali vtipy, které jsem během hodin pronášel, a snaží se je s různou mírou úspěchu recitovat u zkoušky. Problém spočívá v tom,

že tito studenti přednášejí všechno slovo od slova, jak mají zapsané, takže leckdy i moucha na stěně přinese větší estrádu.

5. Jít s dobou

Asi za největší projevení neúcty vůči učitelské profesi považuji názor, že jde o snadnou práci, protože stačí jednou udělat přípravy a další vzorové postupy. Pak už se vše jenom opakuje, stejně prý funguje i zkouškové. Za prvé. I kdyby to byla pravda, monotónnost strašně uspává. Možná ze začátku fajn, ale dlouhodobě mluvíme o cestě, jak úspěšně vyhořet. Za druhé. Ve školství se stále něco mění. I když učím literaturu budoucí učitele (možná tedy), a přece jenom Shakespeare se sám o sobě moc nevyvíjí, neustále se objevují nové metody, jak k textu a výuce přistupovat. Odpovědný učitel něco takového prostě musí zahrnout, pokud nechce zamrznout v 90. letech, kdy padla cenzura minulého režimu. A zkostnatělý přístup se snad ve školství už netrpí. Nebo ano?

V závěru se omlouvám, že jsem v textu použil slovo studenti. Hovořil jsem pochopitelně rovněž o studentkách. I přes často prosazovanou korektnost jsem se tak rozhodl, protože rod mužský prostě představuje základní tvar slova a nechtěl jsem svůj článek zbytečně natahovat prohlášením studentů a studentek (stejně by toto pořadí bylo stále nekorektní). ●

SLAM POETRY BATTLE ZČU x UK

→ 12. dubna

Západočeská univerzita v Plzni proti Univerzitě Karlově? Kampus ZČU se v první polovině dubna stane dějištěm bitvy, jaká tady ještě nebyla. Nečekejte ale žádný sport, čekejte mluvené slovo, protože univerzity poměří síly v poezii. Slam Poetry Battle ZČU x UK přivede na Fakultu elektrotechnickou ty nejlepší slamery, kteří na jedné z univerzit studují nebo studovali. Barvy ZČU tak budou hájit Dr. Filipitch (mistr ČR 2017 a trojnásobný mistr ČR v duo slamu), Švéd (mistr ČR 2021), Jeník (nejvyšší slamer ve střední Evropě) a Jakeš (vítěz 1. Slam poetry Kindergarden). Proti nim se za UK postaví Tukan (vicemistr ČR 2017 a trojnásobný mistr ČR v duo slamu) Lef L'Leviatan (finalista MČR), Mručivák (finalista MČR) a Tim Postovit (mistr ČR v duo slamu 2019). Bitva vypukne v 18 hodin v místnosti EP 120. Tak přijďte fandit! ●

VELETRH PRACOVNÍCH PŘÍLEŽITOSTÍ

→ 27. dubna

Po dvou ročnících v nestandardní online podobě letos organizátoři Veletrhu pracovních příležitostí věří, že epidemické podmínky dovolí a jeho účastníci se při 27. ročníku oblíbené akce setkají tváří v tvář. Veletrh, který na Západočeskou univerzitu tradičně přivádí zástupce zaměstnavatelů a studentům – budoucím absolventům tak představuje pracovní příležitosti nejen v Plzni, ale i v celém regionu, organizuje mezinárodní studentská organizace IAESTE. ●

BĚH S REKTOREM

→ 3. května

Další akcí, jejíž pořádání dva roky znemožňovala pandemie, je oblíbený Běh s rektorem. Naposledy se štafetový běh na 1,5kilometrové trati kolem kampusu konal v roce 2019 a byl to jeho čtvrtý ročník. Kromě běhu a toho, že se ho samozřejmě zúčastní i rektor Miroslav Holeček, můžeme slíbit i doprovodný program s hudbou, jídlem a pitím. Podrobnosti hledejte v na sociálních sítích Západočeské univerzity a na zpravodajském portálu info.zcu.cz. ●

SLAVNOSTNÍ KONCERT K ZÁVĚRU AKADEMICKÉHO ROKU 2021/2022

→ 18. května

Nejen s akademickým rokem 2021/2022, ale také s rokem, v němž slavila 30. výročí založení, se Západočeská univerzita rozloučí v prostředí katedrály sv. Bartoloměje. Slavnostní koncert, kterého se mohou zúčastnit studenti, zaměstnanci i široká veřejnost, tentokrát slibuje velkolepou kompozici Missa Sancti Henrici z roku 1696 od česko-rakouského barokního skladatele Heinricha Ignaze Franze Bibera. O provedení se opět postará Komorní orchestr katedry hudební kultury Fakulty pedagogické Consortium musicum a klatovský sbor Kolegium pro duchovní hudbu pod vedením Víta Aschenbrennera. ●

P

Závěr časopisu „Z“ patří tvorbě Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara neboli Sutnarka. Tentokrát vás zveme na návštěvu prodejní galerie autorského šperku RESONANCE, kterou v Praze na Újezdě, v domě U Černého orla č. p. 33, vytvořil vedoucí ateliéru Kov a šperk, zlatník a šperkař Petr Vogel.

Poslední bonbon – Petr Vogel,
brož, Cu + Ag + perla

Pohled do galerie RESONANCE

„Nabídl jsem současným studentům a absolventům mého ateliéru možnost seberealizovat se na profesionální úrovni ve veřejném prostoru. Díky této spolupráci vám můžeme představit desítky příběhů, originálních přístupů v tvorbě autorského šperku, upřímného hledání nových tvůrčích projevů, vědomě vzdálenému bizuternímu, podbízivě komerčnímu charakteru. Šperk není pouhou ozdobou, tvarem bez příčiny. Šperk je šperkem svým obsahem,“ popisuje galerii RESONANCE Petr Vogel.

ONLINE

20. LEDNA

Představili jsme Univerzitní knihovnu v novém. Krásná barevná designová křesílka ovšem rozproudila vášnivou diskusi, zda se na nich bude spát stejně dobře jako na těch starých :-). Takže nezbývá než vyzkoušet v praxi a dát nám vědět :-)

26. LEDNA

Kam po maturitě? Přece k nám! Poslední lednový týden jsme se do toho opřeli, abychom maturantům ukázali, kam stojí za to podat přihlášku. Takže jsme naráz otevřeli v Plzni dveře všem našim fakultám a zároveň vyrazili do Prahy představit se na veletrh Gaudeamus.

24. ÚNORA

Ukrajinská vlajka zavlála nad kampusem. A nezůstali jsme jen u gest. Vyčlenili jsme lůžka na kolejích i v našem školícím středisku, připravili jsme zdarma kurzy češtiny pro ukrajinské studenty a akademiky, zřídili jsme krizovou linku a v pomoci pokračujeme. Jsme rádi, že jste v tom s námi.

 Unicity Living

STUDENTSKÉ BYDLENÍ V PLZNI

BYDLETE MODERNĚ VE ZCELA VYBAVENÝCH BYTECH

UBYTOVÁNÍ V BLÍZKOSTI
UNIVERZITY

SKVĚLÁ DOPRAVNÍ
DOSTUPNOST

POHODLNÉ
VYBAVENÍ BYTŮ

PEKAŘSTVÍ, BISTRO

PRÁDELNA V BUDOVĚ

by DARAMIS

Více se dozvíte na unicity-living.cz

